

Č. 11.940.

Dávka z přírůstku hodnoty nemovitosti: * Úřad nemůže uznati stranu za prekludovanou pro nepodání přiznání k dávce z přírůstku hodnoty nemovitosti jedině proto, že nepodala přiznání na úředním formuláři. Stačí, podala-li strana přiznání podle vzorce k tomu účelu vydaného (§ 16 odst. 1 dávk. pravidel).

(Nález ze dne 27. května 1935 č. 15.258/35.)

V ě c: Václav a Marie T. v P. proti zemskému úřadu v Praze o dávku z přírůstku hodnoty nemovitostí.

V ý r o k: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

D ů v o d y: Nař. rozhodnutím bylo v cestě instanční zamítnuto odvolání st-lů z předpisu dávky z přírůstku hodnoty nemovitostí, vyměřené z převodu nemovitostí zcizených trhovou smlouvou z 30. června 1927 manželům Václavu a Boženě V. Při tom opřel se žal. úřad o tyto důvody: Z ustanovení § 16 dávk. prav. jde, že jest povinností strany, aby vzorec přiznání ve všech směrech podle pravdy vyplnila; této povinnosti nezbavil se zcizitel dopisem z 5. května 1931. Strana nepopírá doručení tiskopisu pro přiznání. Avšak ani nepřipojení onoho tiskopisu k vyzvání k podání přiznání nezakládalo by podstatnou vadu řízení, neboť vyměřovací úřad není povinen vzorec přiznání s vyzváním doručiti, nýbrž stačí pouhé vyzvání straně dané a poskytnutí možnosti, aby si úřední vzorec pro přiznání opatřila. Obdržela-li strana — jak v daném případě nesporno — vyzvání k podání přiznání a nevyplnila-li vzorec přiznání ve všech směrech, pak podle § 16 dávk. prav. nař. rozhodnutí právem považovalo stranu za prekludovanou.

Pokud strana uplatňuje osvobození převodu z důvodu zastavění, stačí připomenouti, že z tohoto důvodu nepodléhá dávce pouze jediný převod stavební parcely, totiž ten, který bezprostředně předchází dokončení stavby na převedené parcele. Že však uvedený převod nevedl přímo ke stavbě, doznává strana sama v odvolání, kde uvádí, že stavba byla provedena v letech 1927 a 1928, kdežto převod byl uskutečněn dne 30. června 1927, tudíž před dokončením stavby.

O stížnosti, podané na toto rozhodnutí, uvážil nss: — — —

Žal. úřad nepřiznal straně osvobození od dávky, poněvadž takové osvobození přísluší jen převodu, který bezprostředně předchází dokončení stavby. Vycházeje z tohoto právního názoru konstatoval pak žal. úřad, že stavba byla v daném případě dokončena v letech 1927 a 1928, kdežto převod byl uskutečněn dne 30. června 1927, tedy před dokončením stavby. Předcházel tedy podle skutkového zjištění žal. úřadu sporný převod dokončení stavby. Ale pak nemohl žal. úřad podle právního názoru jím zastávaného již a jedině na základě skutečnosti jím konstatované dospěti k zamítnutí odvolání, domáhajícího se přiznání zmí-

něného osvobození. Jest tudíž nař. rozhodnutí v tomto ohledu v rozporu samo se sebou a trpí proto podstatnou vadou řízení.

Nss musil se pak ještě zabývatí další námitkou stížnosti, že úřad se nemohl, pokud jde o stanovení výše dávky, opřít o preklusi strany, ježto strana svým přípisem z 5. května 1931 podala podrobné přiznání, třeba že při tom nepoužila úředního tiskopisu přiznání. Žal. úřad zastává právní názor, že strana vyhoví své povinnosti podati přiznání k dávce jen tehdy, podá-li je na tiskopisu přiznání, používaného u vyměřovacího úřadu.

Nss nemohl žal. úřadu dáti za pravdu.

Podle § 16 dávk. prav. vl. nař. č. 143/22 Sb. je zcizitel povinen ve lhůtě mu určené, nejméně 14tidenní, podati přiznání k dávce z přírůstku hodnoty »podle vzorce k tomu cíli vydaného«. Dávkový řád zavazuje tedy zcizitele jen k tomu, aby podal přiznání podle vzorce k tomu cíli vydaného, nestanoví však, že by přiznání mohlo býti platně podáno jen na tiskopisu, který opatřil vyměřující úřad a který po případě dává poplatníkům k dispozici.

Když tedy žal. úřad vyslovil, že stranu stihly následky zmeškání, poněvadž nepodala přiznání na takovémto úředním tiskopisu, místo aby zkoumal, zdali přiznání bylo podáno podle vzorce k tomu účelu vydaného, je nař. rozhodnutí v rozporu se zákonem.

Č. 11.941.

Samospráva obecní: Čl. II odst. 3 zák. č. 169/1930 Sb. nezrušil dozorčí akty okr. a zem. výboru, kterými bylo před účinností zák. č. 169/1930 Sb. nařízeno vybírání dávek a poplatků v obci.

(Nález ze dne 27. května 1935 č. 16.123/35.)

V ě c: Komanditní společnost Fryštátské ocelárny a železárny a firma Gemeinnützige Bau- und Wohnungsgenossenschaft, reg. Genossenschaft m. b. H. ve F. proti okresnímu úřadu ve Fryštátě o dávku z nájemného.

V ý r o k: S t í ž n o s t i s e z a m í t a j í p r o b e z d ů v o d n o s t.

D ů v o d y: Městský úřad ve Fryštátě předepsal stěžujícím si stranám na rok 1931 dávku z používaných místností. Strany bránily se proti předpisům těm námitkou, že okr., resp. zem. výbor nebyly oprávněny v základě § 3 odst. 6 zák. č. 77/1927 Sb. nařizovati vybírání zmíněné dávky i pro r. 1931, poněvadž cit. zákonný předpis byl s účinností od 1. ledna 1931 zrušen zákonem č. 169/1930 Sb.

Odvolání zamítl žal. okr. úřad nař. rozhodnutím v podstatě z důvodů, že zák. č. 169/1930 Sb. v čl. II odst. 3 zbavuje sice platnosti všechna ustanovení zákonů a nařízení, jež se týkají předmětů upravených tímto zákonem, avšak s výhradou použití na dřívější případy.